

ПРЕС КЛИПИНГ

9-10. фебруар 2013.

НАСЛОВИ

Текстилци траже помоћ државе;(стр.2)

Радници спас траже у државним фирмама;(стр.3)

Фонд солидарности: 12.000 узалуд чека; (стр.5)

Судски извршитељи: Прво плене, па секу плате;(стр.6)

ЕПС не може у стечај;(стр.7)

Закон не штити труднице; (стр.9)

Замрзнут штрајк у Застава Ковачници;(стр.9)

Југоремедија избегла банкрот;(стр.10)

Ђукић Дејановић: Деца и труднице код лекара и без оверене књижице; (стр.11)

Бивши радници крушевачког "Јастрепца" у деценијској агонији;(стр.11)

Одржан штрајк упозорења у Суботичкој млекари;(стр.12)

Текстилци траже помоћ државе

С. БУЛАТОВИЋ

Текстилци Србије траже изједначавање домаћих инвестиција са страним улагачима. Већ годинама очекују помоћ у проналажењу посла, али и мање порезе

ЗАРАДЕ тек коју хиљаду више од минималца. Иако су прошле године „уписали“ извоз од око 700 милиона долара, домаћи тендери су за многе неосвојив бедем. Текстилна индустрија Србије од Владе очекује помоћ у проналажењу партнера, али и мања пореска оптерећења.

Власник предузећа „Компа-текс“, Момир Спајић, током десет година рада, како каже, ниједном није успео да добије посао шивења радне одеће било ког државног предузећа.

- Домаћа мала и средња предузећа никада не могу да прођу тендер, јер се тражи одређен обим промета, банкарске гаранције, а ми то не можемо да обезбедимо - каже Спајић. - Имамо страног партнера из Италије за кога шијемо, али три месеца сваке године нема посла. Владу молимо да нам помогне да дођемо до партнера. Стране компаније добијају подстицаје од 10.000 евра. Ми то не можемо да добијемо. У многим земљама, порези и доприноси на зараде у текстилној индустрији су мањи него у другим гранама.

Просечна плата у текстилној индустрији, показују подаци из децембра, била је око 28.000 динара. Примало ју је близу 26.000 људи, колико је званично запослених у овој грани индустрије. На „црно“, међутим, процењују упућени - ради још толико текстилаца. С друге стране, крајем осамдесетих и почетком деведесетих година прошлог века у Савезној Републици Југославији шило је и кројило чак 118.647 људи.

- Овај сектор може бити један од носилаца привредног развоја Србије, јер су производи добро познати по квалитету и дизајну - сматра Весна Васиљевић, секретар Удружења текстила, одеће, коже и обуће Привредне коморе Србије. - Захтеви Влади годинама су исти. Треба смањити енормна парафискална издвајања држави која у овој фази нису дала одговарајуће резултате. Потребно је смањење издвајања по основу плата, јер су код нас мале плате, али скупа радна места због давања држави. Тражи се изједначавање домаћих инвеститора са страним улагачима. Ми смо фокусирани углавном на довођење страних инвеститора, али не заборавимо да ће овде остајати само док их јефтинија радна снага и већи профити не одведу на неке друге дестинације.

ЕВРОПСКИ ТЕНДЕРИ

ЗАКОН о јавним набавкама Србије даје предност фирмама које аплицирају са домаћим производима и Привредна комора Србије издаје и оверава уверење о домаћем пореклу робе у поступцима јавних набавки - објашњава Весна Васиљевић из ПКС. - Ту су и јавне набавке фирми из Европске уније. Удружење за текстил покушава да успостави контакт са фирмама

које аплицирају и добијају европске тендере, како би и наше фирме биле једне од учесница у послу. Само пријављивање на тендере у Европској унији је врло скуп подухват.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:419049-Radnici-spas-traze-u-drzavnim-firmama>

Радници спас траже у државним фирмама

Б. Стјеља

У време када радницима нису загарантована ни основна права, незапослени спас виде у државним предузећима. Сваки трећи радник зарађује у државној фирми

САТИРИЧНИ сајт „Вукајлија“ је друштвено предузеће дефинисао као фирму у стечају која на тендеру чека најочајнијег купца. Ипак, упркос општем уверењу да су јавна предузећа, управе, службе, институције, заводи, бирои... и они којима држава командује, само синоним за бирократију и учмалост, чак 40 одсто незапослених би се у трену одлучило да постане „део екипе“.

Зато данас, кажу подаци Републичког завода за статистику, 660.510 радника - преведено: сваки трећи - прима плату из републичке касе. А на томе им - парадоксално - завиде и „млади лавови“, јер је последње „Инфостудово“ истраживање показало да би сваки други омладинац ухлебљење радије потражио у државном него у приватном сектору.

Тако је Србија (бар у нечему) прешишала развијени запад јер у Европи јавни сектор упошљава тек десет одсто кадрова, односно три пута мање него наша привреда. И док ће они носталгични на ову сразмеру гледати благонаклоно, јер „социјализам (још) није умро“, актуелни економисти ће, готово углас закукати на лошу математику. А у гађању бројкама и размени ставова, засада само профитирају чиновници јер, ако је судити по броју новопотписаних уговора о раду, у Србији још само овај „сектор“ расте.

За магнетску привлачност ка државним јаслама могла би се „окривити“ проста формула: редовна плата и сигуран посао дају сигурност, а управо овај осећај хронично недостаје остатку радничке класе.

Из Министарству рада, запошљавања и социјалне политике, међутим, галаме да је Закон о раду обавезујући за све, али у пракси то не доказују. Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије подсећа само на неке од недоследности:

НЕФЕР БОРБАУ Асоцијацији слободних и независних синдиката Србије подвлаче још једну разлику која је „заслужна“ за оволики раскорак на тржишту рада. Према речима председнице Ранке Савић, у приватном сектору плате зависе од учинка свих запослених, као и од профита фирме, страног тржишта, курсних разлика... У државним службама, међутим, нема неизвесности јер су плате првог и петнаестог, стаж ушлаћен, а отказани – раритет.

- Сви који раде у реалном сектору, трговини, услугама... послују са много већим ризиком и у много неравноправнијим условима од јавних предузећа. Држава толерише дугове фирмама у којима она има удео, док „ситним“ предузетницима банке блокирају рачуне због заосталих обавеза. Послодавци у реалном сектору, а нарочито производњи која је од кључног значаја за целокупну привреду, једва накупе новац за плате које су заиста и мале и недовољне, али би у случају повећања расхода многи могли да ставе кључ у браву. С друге стране, јавна предузећа се

отварају како би се позапошљавали партијски послушници, што овај апарат само умртвљује и поскупљује.

Рајић додаје да у овом односу држава иде корак даље па „својима“ награђује чак и неуспех. Он сабира да је последица овакве политике у вођењу јавних предузећа, која само гомилају губитке, таква да је 45 одсто њихове тржишне вредности поједено за протеклих десет година.

Ни синдикалци на ове „послодавачке“ примедбе (овога пута) немају приговор. У Савезу самосталних синдиката Србије примећују разлике у односу државе према капиталу, али напомињу да је погрешна тврдња да радници државних служби имају привилегије, јер они само остварују своја права. То исто, нажалост, не полази за руком и њиховим колегама.

- Запослени у јавним предузећима немају повластице већ право на достојанствен и цивилизован рад - каже Драган Зарубица, потпредседник овог синдиката. - Зато би држава морала да покаже већу одговорност и да заштити и оне раднике који то немају јер се на то обавезала законима.

Ипак, да ли је „цивилизован рад“ данас привилегија или основно праву најбоље осликава лепеза „гаранција“ на које љубоморно гледају они из приватног сектора, јер осим плате, која је у овом часу за четвртину већа, запосленима у службама, управама, општинама... следи 110 одсто већа дневница за нерадне државне и верске празнике, накнада 26 одсто за прековремени рад, пет недеља годишњег, плаћено одсуство за време усавршавања, слободни дани за сахране, свадбе, рођења и селидбе... А у колективним уговорима, који се опет потписују махом у државним предузећима, нађе се простора и за јубиларне награде, топле оброке, маркице за превоз... С друге стране, „приватници“ се не понашају оволико раскошно, пардон, законито. Плата се у 90.000 фирми чека као инфузија, одмор се своди на две недеље, уговор за стално је прошла вест, а само прековременог рада не мањка - додуше за „ц“.

Колике су шансе да се у скорије време ова два радничка система приближе и да се избришу екстремне разлике - нема гаранција. Масовне стране инвестиције више су жеља него збиља, а о завртању државне кесе и отпуштању деценијских вишкова нема ни говора јер од овог „врућег кромпира“ беже све владе још од 2000. године.

ВИШЕ ОТКАЗА КОД ПРИВАТНИКАУ 2012. на сваки отказ у државним фирмама пало је по 300 у приватним, па у овој једначини расте само укупан списак незапослених. Данас се попео на 761.000 презимена па би свака даља редукација код државног газде била погубна, оцењују у Влади.

И док се чека „неко боље време“, бројке не охрабрују. Економиста Мирослав Здравковић је израчунао да, упркос томе што се повећала продуктивност радника самим тим што се њихов број драстично умањио, крајњи учинак је поражавајући.

Он додаје да је ниво БДП-а упоредив са оним из 1974. године, запосленост са 1976. годином, а продуктивност рада са 1970. годином.

Колико су таквом скору допринели радници из државног, а колико из приватног сектора, истражили су и у Унији послодаваца Србије:

- Када се упореде исте позиције, одмах се могу уочити велике разлике - тврди Рајић. - Ефективан рад у државној администрацији је око три сата и 50 минута, а у приватном сектору седам сати и 10 минута.

Фонд солидарности: 12.000 узалуд чека

Б. СТЈЕЉА

Ни у овој години каса Фонда солидарности није довољно дубока. Своје заостале зараде у 2013. добиће тек 3.000 радника

Тачно 25. фебруара 276 радника "Партнер инжењеринга" - београдске фирме у стечају - добиће све своје заостале зараде и међусобно расподелити 75 милиона динара. Ову "срећу", међутим, неће имати 12.000 њихових колега из осталих пропалих предузећа, упркос обећању које им је дала Влада Републике Србије.

- Законом о раду прописано је да радници предузећа у стечају имају право на исплату својих заосталих зарада и то управо преко Фонда солидарности. Сви који су предали захтеве у законском року и испунили ионако ригорозне услове имају право на новац - објашњава Јаблан Обрадовић, директор овог фонда. - А због тога што ми у каси немамо довољно средства, ти радници остају, по други пут, ускраћени.

Обрадовић овај проблем илуструје рачуницом:

- За 2013. годину нам је из буџета пренето само 508 милиона динара. Са овим новцем може се исплатити од 2.500 до 3.000 запослених, а тренутно имамо 9.000 захтева за исплату потраживања. Самим тим, Фонду, поред већ планираних средстава, недостаје још најмање 1,5 милијарди динара. А до краја године очекујемо да укупан број захтева буде око 15.000.

У прошлој години Фонд солидарности је ставио тачку на 7.415 предмета, али нису сва била у корист радника.

- Позитивно решење добило је њих 3.055, а негативно 1.123. Истовремено смо потписали и 3.237 закључака за обуставу поступка док се не оконча судски поступак - каже Обрадовић.

А "на руке" је лане новац добило 2.786 радника из 68 предузећа. За њихове заостале зараде Фонд је издвојио 333 милиона динара, а на доприносе 160 милиона динара. Међу њима је и 308 радника "Фадип" АД Индустрија и трговина из Бечеја, 195 из "Гумапласта" у Инђији, 237 из Фабрике вијака "Градац" и 106 из "Нафтагас-Монтаже" из Зрењанина.

ПРВО СУД ПА ИСПЛАТА

Радницима предузећа у стечају Фонд исплаћује не само заостале зараде, већ и накнаде за боловања, отпремнине. О овим захтевима одлучује Управни одбор Фонда, али је, да би до овог одлучивања дошло, потребно да претходно привредни суд у стечајном поступку утврди да постоји право запосленог на ова потраживања.

Судски извршитељи: Прво плене, па секу плате

В. Ц. С.

За првих седам месеци приватни извршитељи добили више хиљада налога за наплату. Највише наплатили дугове до 30.000 динара, за око 2.000 домаћинстава

СРБИЈА је, седам месеци пошто су у њен систем уведени приватни извршитељи, и даље далеко од бројке од 334, колико би требало да их има (по један на 25.000 становника). Тренутно ради 59 извршитеља, од чега скоро половина, односно 26, у Београду.

Ипак, они су до сада имали више хиљада предмета, од којих су највише добили од јавних и комуналних предузећа. Тако су, рецимо, за првих пола године само у Београду успели да наплате дуговања "Инфостану" од 2.000 домаћинстава.

Око 30 правника је, у међувремену, положило испит за извршитеље и чека именовање, које засада није заказано, а у Комори извршитеља се надају да ће га бити у марту или априлу. До тада би требало да се одржи још један испит.

- Извршитељи су углавном поступали по предлозима за извршење на основу веродостојне исправе ради наплате потраживања за неплаћене комуналне и сличне услуге - каже Михајло Драговић, председник Коморе извршитеља. - Већина људи добровољно плати када им стигне налог за извршење, али било је и случајева да смо морали да стављамо административне забране на плате или пензије.

Забране могу да "покрију" највише две трећине плате, па се тако новац принудно скида са рачуна дужника. Ово се ради не само код комуналних дугова, већ и код спровођења судских решења о извршењу (када странка добије спор, али не може да наплати дуговање).

Грађани морају да плате и камате и трошкове извршења. Најјефтинија услуга извршитеља је 2.500 динара, а за потраживање од рецимо 30.000 динара, предујам трошкова је око 3.000.

Засада, највише посла било је у великим градовима - Београду, Новом Саду и Нишу. Осим "Инфостана", извршитељи су у Београду највише предмета за наплату добили од "Телекома", у Новом Саду од "Србијагаса", а у Нишу од ЈКП "Наисус".

Први месеци на терену показали су да дугове брже враћају физичка лица, и да медијација даје резултате. Највећи проблем је наплата потраживања од предузећа, посебно оних која су под вишемесечном блокадом, нису више на регистрованим седиштима, и где оснивачи немају одговорност изнад висине својих улога. У таквим случајевима нема друге до да се дуг трајно отпише, јер је наплата немогућа.

НАЈБОЉИ КЛИЈЕНТИ БИЋЕ БАНКЕНАЈВЕЋЕ предмете домаћи приватни извршитељи очекују од банака. Сарадња са неким већ је почела, додуше стидљиво, јер банке саме могу да бирају да ли ће да ангажују судске или приватне извршитеље. Ипак, да ће и једни и други имати пуне руке посла говори податак да грађани Србије банкама дугују више од 18 милијарди евра.

По Драговићевим речима, управо кад су у питању спорови између две фирме, ”пале су” и прве пленидбе имовине, а на основу судских одлука које дужници нису добровољно хтели да изврше.

Иначе, прва извршења односила су се на дугове грађана за комуналне услуге, најчешће до 30.000 динара. Извршитељи су прво свим дужницима достављали закључке да је покренут поступак и да морају да плате дуг и камате, плус трошкове извршења. Ако дужник не реагује, после две недеље поново се шаље закључак, а ако ни то не успе, ставља се на огласну таблу суда.

Иначе, када грађанин, на основу судске одлуке, хоће да ангажује извршитеља, он мора да га наведе именом и презименом, све са седиштем његове канцеларије, јер га суд не одређује по службеној дужности.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/EPS-ne-moze-u-stecaj.sr.html>

ЕПС не може у стечај

Најновији сукоб на линији управа и директори има политичку позадину и у склопу је размирица које трају на релацији СПС–СНС

Да је Електропривреди Србије пре годину дана одобрено поскупљење струје од око 20 одсто, колико је у том часу тражено, ситуација у овом јавном предузећу, која води и у сам банкрот, данас не би била толико тешка. Јер, с том ценом киловат-часа ЕПС-у не би била потребна нова задуживања од, како тврди нови директор, 50 милијарди динара или пола милијарде евра, каже за „Политику” један од бивших челних људи ове компаније.

С оваквом депресираном ценом струје и катастрофалном наплатом потраживања ЕПС ће наставити да гомила губитке, али неће отићи у стечај. Јер, по Закону о јавним предузећима и Закону о стечају јавно предузеће, које врши делатност од јавног интереса, не може да оде у стечај. То само тако јаче звучи за народ, коме треба рећи да је претходно руководство упропастило ЕПС, што није тачно, каже исти извор.

Њему није јасно како су потраживања преко ноћи с 33,4 милијарди динара, колико је речено да је завршена 2012. година, скочила на 50 милијарди и није му познато која ће то банка дати толики новац ЕПС-у.

У време овог високо позиционираног менаџера ЕПС-а, највећи кредит који је могао да се добије, био је шест милијарди динара и за то су биле ангазоване четири банке.

Да је, каже овај извор, ситуација заиста тако ургентна како најављује ново руководство влада би одмах сменила председника УО ЕПС-а Ацу Марковића или би потпредседник УО могао да сазове седницу УО.

Зар је могуће да један човек, пита он, може да стопира гигант попут ЕПС-а, а да за то не постоји политичка подршка?

Прави проблем по њему је у томе што појединци у УО покушавају да добију политичку сагласност да уместо једног јавног снабдевача како је прописано Законом о енергетици, буде пет, што би била катастрофа за ЕПС, јер би то неминовно довело до великих разлика у цени електричне енергије.

Уколико би под политичким притиском неко успео да измени закон и Србија добије пет јавних снабдевача и пет дистрибутера, киловат-час струје би био најјефтинији у Београду и Новом Саду, а најскупљи на југу Србије. Због већих трошкова дистрибуције и губитака на мрежи.

ЕПС-у је неопходна реорганизација, али о томе нико ни у претходној влади није давао значај. У претходних пет година је дошло до издвајања споредних делатности из ЕПС-а, што није смањило трошкове његовог пословања.

Упитан да ли заиста ЕПС може да банкротира и оде у стечај како се тврди и да ли је могуће да председник УО може да буде крив за све, Бобан Петровић, секретар Одбора за енергетику Привредне коморе Србије, објашњава да влада како га је именovala исто тако може и да смени Ацу Марковића. Али, по њему, то није баш право питање.

– Не треба очекивати банкрот фирме какав је ЕПС све до часа док су му потраживања већа од дуговања. Ситуација јесте тешка и потребне су паре за текућу ликвидност, али до стечаја не може да дође, каже Петровић.

Проблем може да се премости, по њему, корекцијом цене струје која је у последњих пет година поскупела два пута 2008. и 2011. године, што је недопустиво, јер су сви енергенти у међувремену вишеструко поскупели.

– Струја је роба која има своју реалну цену. Све док она у Србији буде социјална категорија, ЕПС не може да рачуна с добицима и већим улагањима. Осим ако се не задужује код банака, али и у том случају то из неких средстава мора да се плати, објашњава Петровић.

Дошло је крајње време да цена струје не буде више контролисана, већ да полако постаје тржишна категорија, будући да је већ дошло и до отварања тржишта.

Упућени у збивања у ЕПС-у кажу да је разлог лошег стања у великим губицима електричне енергије на дистрибутивној мрежи, који иду од 13 одсто у Електрооводини до 24 процента на југу и истоку Србије. У неким градовима попут Новог Пазара чак и 40 одсто. Процена је да се годишње тако изгуби око 60 милиона евра.

Додатни проблем прави и политичко кадрирање, заштита одређених дужника, забрана искључивања струје, а потраживања за струју су, тврди овај извор, милијарда евра и више.

Најновији сукоб, тврди овај извор, има политичку позадину и у склопу је сукоба који траје на релацији СПС–СНС, те је по њему могући расплет или да буде смењен само председник УО из СПС-а, директор из СНС-а, или обојица.

Динкићево оглашавање да нема пара за ЕПС сматрају наши саговорници беспотребним, јер нико није ни тражио паре из буџета, будући да ЕПС није буџетска установа.

Ј. Петровић

Закон не штити труднице

АУТОР: Е. Д.

Београд - Закони не штите труднице и породиље које раде на одређено време, тврди представница Удружења Родитељ Бојана Селаковић. Послодавци тако, истиче она, имају сва права да их отпусте када им истекне уговор. “То је нешто што мора да се промени.

Да ли ће то бити тако да оног тренутка када жена затрудни, да јој просто мирује радни однос како би могла да остварује своја права, или ће се законски предвидети обавеза послодавцима да таквим женама мора да се продужи радни однос, то је ствар о којој може да се разговара”, рекла је Селаковићева.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/zamrznut_strajk_u_zastava_kovacnici.4.html?news_id=255644

Замрзнут штрајк у Застава Ковачници

АУТОР: З. Р.

Крагујевац - Радници “Застава Ковачнице” замрзли су генерални штрајк, пошто је пословодство фирме прихватило њихове захтеве везане за повећање зарада, побољшање услова рада и потписивање колективног уговора.

У Штрајкачком одбору који чине представници сва три синдиката кажу да су се током јучерашњег дана са пословодством најпре договорили да се запосленима зараде у овом месецу повећају стимулацијама чија ће висина зависити од њиховог радног учинка.

- У марту и априлу, цена радног сата биће увећана за пет одсто. Нова цена рада, која ће бити усклађена са законом, дефинитивно ће бити утврђена до 1. маја, када ће, према договору са пословодством, бити потписан и одмах примењен колективни уговор, којим ће бити дефинисани права и обавезе запослених, као и услови рада, који су сада неподношљиви, и који морају радикално да се мењају, рекао је јуче за наш лист председник Самосталног синдиката у “Застава Ковачници” Љубиша Цвијовић, наглашавајући да ће штрајк запослених, уколико пословодство, у међувремену, одустане од било које ставке јучерашњег договора, бити моментално реактивиран.

“Застава Ковачница”, подсетимо, приватизована је 2006. године, када ју је, на опште изненађење упућене јавности, уместо једне заинтересоване француске компаније из исте делатности, на аукцији купио бугарски конзорцијум ИТ турс. Таква приватизација означила је почетак пропадања некада успешне и угледне “Ковачнице”, која је отковцима снабдевала пословне партнере широм света.

Југоремедија избегла банкрот

АУТОР: МИРОСЛАВА ПУДАР

Зрењанин - Фабрика лекова Југоремедија АД у стечају избегла је банкрот. На првом поверилачком рочишту, јуче у Привредном суду у Зрењанину, није било присутних поверилаца који би чинили укупно 70 одсто потраживања, што значи да стечајни поступак није настављен банкротством, већ је рочиште настављено одржавањем прве седнице Скупштине поверилаца, на опште одобравање малих акционара и радника ове фирме.

У свом извештају о могућностима Југоремедије стечајни управник Радован Савић дао је позитивно мишљење о фабрици, истакавши да Југоремедија има услова за реорганизацију.

- Чињеница је да Југоремедија део својих проблема дугује лошој приватизацији и економској кризи, а након задуживања код банака и реконструкције погона, запада у великвидност која је прати све до увођења стечаја, крајем прошле године. Укупна задуженост износи 2,66 милиона динара, док је процењена имовина 1,8 милијарди динара. Нису процењиване лиценце које фабрике има и које су несумњиво највреднија имовина Југоремедије. Ипак, морам рећи да су то ликвидационе вредности а не стварна вредност, коју фабрика има кад ради - истакао је стечајни управник Радован Савић.

Према његовој процени, Југоремедија је презадужена у износу од 558,7 милиона динара и с обзиром на чињеницу да има озбиљних преговора са инвеститорима о продаји, има могућност за реорганизацију.

- Добили смо понуде за закуп погона од озбиљних правних лица из земље, има заинтересованих за куповину из иностранства, тако да има простора да се у Југоремедији направе позитивне промене, а стечајни дужник реорганизује. Могућност да словачка Имуна инвестира у Југоремедију покренута је на државном нивоу - оценио је Радован Савић.

На првом поверилачком рочишту изабран је одбор поверилаца, на чијем је челу радник Југоремедије Бранислав Маркуш, док су за чланове одбора именовани Владимир Пецикоза из редова запослених, и представници фирми из редова поверилаца - Биргим-Аврупа из Турске, Делта Генерали осигурање, ЛС Логицент ДОО Вршац и ДДОР Нови Сад.

- Радници ће поднети свој план реорганизације у име поверилаца, и то заједно са одређеним фирмама. Наравно, гласаћемо и за најбољу понуду. Имамо рок до 90 дана, а сада нам је најважније било да се не изгласа банкрот - каже Бранислав Маркуш.

Одлукама на првом поверилачком рочишту задовољни су и у Самосталном синдикату Југоремедије. Њихов захтев за изузеће судије је одбијен, али након јучерашњег дана кажу да немају више примедби.

Ђукић Дејановић: Деца и труднице код лекара и без оверене књижице

АУТОР: З. Р.

Крагујевац - Министарка здравља Славица Ђукић Дејановић изјавила је јуче да деца до 18 година, труднице, породиље и самохрани родитељи, који немају оверене здравствене књижице, морају да буду примљени и прегледани у здравственим установама, као да су осигураници. Она је јуче позвала све којима је то право ускраћено или им се ускраћује да се јаве Министарству здравља.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/366965/Bivsi-radnici-krusevackog-Jastrepa-u-decenijskoj-agoniji>

Бивши радници крушевачког "Јастрепца" у деценијској агонији

Тањуг

Бивши радници грађевинског предузећа "Јастребац", које се налази у стечају већ 11 година, још нису успели да наплате своја потраживања, и то би могла бити једна од тема следећег социјално-економског савета у Крушевцу, саопштено је из Већа савеза самосталног синдиката.

Према речима председника Већа Миленка Михајловића, 1.318 бивших радника овог предузећа потражује од 10.000 до 500.000 динара и од те суме до сада су успели да наплате само 45 одсто.

- Незадовољни таквим стањем, радници Јастрепца су се обраћали и међународном суду правде у Стразбуру, међутим исход још увек није познат - рекао је Михајловић Тањугу и додао да постоје радници, који неће моћи да наплате своја права ни преко државе, јер нису тужили предузеће.

Он је додао да ће због овакве ситуације инсистирати да предузећа у стечају, а међу њима и ГП "Јастребац", буду једна од тема следећег социјално-економског савета, који је недавно формиран у Крушевцу.

- Инсистираћемо да се што пре заврши стечај у овом предузећу и ако има основа, да неко и

одговара за ову деценијску агонију - каже Михајловић и наглашава да су се за то време променила четири стечајна управника која су изнова вршила попис имовине.

Процењена вредност имовине Јастрепца пре 11 година била је око 30 милиона марака, а дуг према повериоцима је износио око 15 милиона марака. Од тада, како је рекао Михајловић, велики део имовине, укључујући и управну зграду, коју је купила градска управа, је продат.

Михајловић наглашава да је за успешно вођење овог стечаја резервисана награда од око четири милиона динара.

У Крушевцу још увек има десетак активних стечајева, а 2002. године, без посла је по основу стечаја у том граду остало 3.000 људи.

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/subotica/odrzan-straik-upozorenja-u-subotickoj-mlekari_369271.html

Одржан штрајк упозорења у Суботичкој млекари

Извор: Бета, РТВ

СУБОТИЦА

Синдикат запослених у Суботичкој млекари одржао је данас једносатни штрајк упозорења због намере управе да укине 25 радних места. Суботичка млекара неће бити затворена и радници немају разлога да се боје за своја радна места, изјавио је данас директор Дењуб фудс групе, у оквиру које послује та млекара, Слободан Петровић.

Захтев Штрајкачког одбора је да се одлука о систематизацији одложи за годину дана, казала је агенцији Бета председница синдиката Јелена Нимчевић.

Најавила је да ће у понедељак бити састанак са градоначелником Суботице Модестом Дулићем, а потом још један штрајк упозорења.

Средином новембра прошле године Нимчевић је казала агенцији Бета да је намера Салфорд групације да фирму реструктурира пребацивањем транспорта, радника, магацина и канцеларија у београдски Имлек, уз образложење да је то јефтиније.

По њеним речима, Суботичку млекару чека "судбина" Земунске, Пивничке, Оџачке, Новосадске и Зајечарске млекарне.

Дењуб фудс група: Млекара неће бити затворена

Суботичка млекара неће бити затворена и радници немају разлога да се боје за своја радна места, изјавио је данас директор Дењуб фудс групе, у оквиру које послује та млекара, Слободан Петровић.

"Суботичка млекара има извозни број за Европску унију (ЕУ), у њу је уложено много новца, повећана је и прерада на 200.000 литара млека дневно и нема разлога да је затварамо", казао је агенцији Бета Петровић.

Петровић је навео да се радници те млекарне не отпуштају, већ измештају из сектора логистике у млекарни и додао да ће у будуће радити у организационој јединици за транспорт, која је формирана у оквиру реорганизације пословања у Дењуб фудс групи.

"До сада је измештено 60 одсто делатности логистике", казао је он и додао да питање реорганизације пословања "нема везе са синдикатима".

Суботичка млекара, заједно са Имлеком, кондиторском индустријом Бамби-Банат и фабриком воде и сокова Књаз Милош, у власништву инвестиционог фонда Салфорд.